

καὶ θέτοντες εἰς τὴν ἔστιαν αὐτῶν λίαν εὐαίσθητα θερμομέτρα, οὐδέποτε παρετηρήσαμεν τι δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ τοσοῦτον παράδοξον συμπέρασμα. «Ὅθεν καὶ ὑπὸ τῶν φυσικῶν ἢ παγετώδους σελήνης τάσσεται μεταξὺ τῶν δημῶδων προλήψεων, ἐνῶ οἱ γεωργοὶ μένουσιν εἰσέτι πεπεισμένοι περὶ τῆς ἀριβείας τῶν παρητήσεων αὐτῶν».

Οὐδεμίαν ὄντως ἐπιρροὴν ἔχει ἡ σελήνη ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ τούτου φαινομένου, καθόσον προκύπτει ἐκ τῆς κατὰ τὰς αἰθρίας ἐσπέρας ἀκτινοβολήσεως, ἥτις δύναται νὰ καταβιάσῃ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἐδάφους 5 ἕως 6 βαθμοὺς κατωτέρω τῆς τοῦ ἀέρος· ἐὰν τώρα ἄλλη τις αἰτία, ὡς βόρειος ἄνεμος ἢ ἡ προσέλευσις εἰς ἐκείνα τὰ κλίματα (τῆς βορ. Γαλλίας) πλωτῶν πᾶγων προσρχομένων ἀπὸ τὰς βορείους θαλάσσης κατεβίβασεν ἤδη τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀέρος πλησίον τοῦ μηδενός, ἢ τοῦ ἐδάφους καταβαίνει ἀφ' ἑαυτῆς ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ τὰ φυτὰ παύουσι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὁ στόμαχος καὶ ἡ καρδιά πρέπει νὰ ἴναι εὐχαριστημένοι, ἵνα ἠδυνώμεθα θαυμάζοντες τὴν φύσιν. Ἄλλως ὁ ἥλιος φαίνεται ἡμῖν, ἐμοὶ τοῦλάχιστον, μηχανὴ πρὸς ὠρίμανσιν τῶν πεπότων, ἢ σελήνη φανῆριον τῶν κλεπτῶν, τὰ δένδρα καύσιμος ὕλη, ἢ θάλασσα ἀλμυρὸν βευστὸν καὶ ἡ ζῶν ἀνούσιος, ὡς νερόβραστός κολοκύνθη. (Ε. Ροϊδης.)

* * Ἡ φιλάρεσκος ὁμοιάζει τὴν ὠραίαν θάλασσαν. Ἐπιφάνεια ἀκτινοβολοῦσα, ἀντανεκλώσα τοῦ οὐρανοῦ τὸ μεδίαμα, ἀλλὰ κρύπτουσα ἀχαρῆ πυθμένα, ὕπουλον βεῦμα καὶ θάλατον. (Α. Ρ. Ραγκαβῆς.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ ζήτημα τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνθρώπου διήγειρε τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρωπολόγων. Ὑπάρχουσι πολλὰ στατιστικὰ σχετικὰ ὡς πρὸς τὸ ποικίλον ὕψος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὡς δὲ συνήθως συμβαίνει οἱ περὶ ταῦτα ἀσχοληθέντες διαφέρουσιν ἐν γένει ὡς πρὸς τὰ συμπέρασμα.

Κατὰ μελέτην τινὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀνθρωπολογικῇ Ἐπιθεώρησει, ὁ ὑψηλότερος ἀνθρωπος εἶναι Φινλανδός, ἔχων ὕψος μέτρων 2,83, ὁ δὲ βραχύσωμος εἶναι νάνος, ἔχων ὕψος 43 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων ὑπάρχουσιν ἄπειροι διαφοραί. Τὸ κλίμα, αἱ ἔξεις, τὰ ἤθη ἀπειροῦσιν ἐπίδρασιν σημαντικὴν ἐπὶ τοῦ μέσου ὕψους τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Πακταγόνες εἶναι ἡ μόνη φυλὴ, ἥς τὸ μέσον ὕψος εἶναι μέτρ. 1,78, οἱ Βοσιμάνς τῆς με-

σημβρινῆς Ἀφρικῆς, εἶναι τοῦναντίον οἱ βραχύσωμοτεροὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ μέσον αὐτῶν ἀνάστημα εἶναι 1,35 μέτρ. Ὁ μέσος ὄρος μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἄκρων εἶναι 1,60. Ἐν τούτοις ἡ Ἀνθρωπολογικὴ Ἐπιθεώρησις κατὰ πίνακας δημοσιευθέντας μέχρι τοῦδε, ἀναφέρει ὅτι ὁ μέσος οὔτος ὄρος πρέπει νὰ εἶναι μεγαλειότερος· παραδέχεται δὲ ὡς μέσον ὄρον τὸν 1,65.

Τὸ γυναικεῖον ἀνάστημα διέφυγεν ἄχρι τοῦδε τὰς ἐρεῦνας τῶν στατιστικῶν.

Κατὰ τὸ νεωστὶ ἐκδοθὲν βιβλίον τοῦ Μαυρικίου Βλὸκ (Maurice Block) ἹEurope politique et sociale, ἡ κατανάλωσις τῆς ζακχάρως κατὰ κεφαλήν εἶναι ἐν Ῥωσίᾳ 1 χιλιογρ. 2, ἐν Αὐστρίᾳ 2 χιλιογρ. 4, ἐν Πρωσίᾳ 3 χιλιογρ. 75, ἐν Βελγίῳ 4 χιλιογρ. 06, ἐν Ὀλλανδίᾳ 7 χιλιογρ. 3, ἐν Γαλλίᾳ 7 χιλιογρ. 4, ἐν Ἀγγλίᾳ 19 χιλιογρ. 88. Ὡστε μόνη ἡ Ἀγγλία καταναλίσκει τὸ ἥμισυ τῆς ζακχάρως, ἢν καταναλίσκει πᾶσα ἡ λοιπὴ Εὐρώπη.

Εἰς ἀναγνώστης.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ φωτός ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου.

Α'

Τὸ φῶς, τοῦ ὁποίου πρώτη καὶ κυρία πηγὴ εἶνε ὁ ἥλιος, συντελεῖ μεγάλως εἰς τὴν βλάστησιν τῶν φυτῶν ὡς καὶ εἰς τὴν ζῶν τῶν ζῶων. Πολλάκις ἕκαστος ἡμῶν ἔτυχε νὰ ἴδῃ φυτὰ βλαστάνοντα εἰς τὸ σκότος ἢ καὶ εἰς μέρη σκιερά· τὰ φυτὰ αὐτὰ, ὅσον καὶ ἂν τὰ περιποιώμεθα, ὅσον καὶ ἂν τοῖς παρέχωμεν τροφήν διὰ κόπρου καὶ ποτίσματος, δὲν προκόπτουσι ποτέ· ἀλλὰ τὰ βλέπομεν λευκὰ σχεδὸν, καὶ στερούμενα τοῦ πρασίνου χρώματος των, λεπτὰ, εὐθρυπτα, ἀσθενῆ καὶ μὴ ἔχοντα φύλλα ἄφθονα, καταπίπτοντα δὲ καὶ τάχιστα μαραινόμενα καὶ σηπόμενα, πρὶν ἢ δυνηθῶσι νὰ παράξωσιν ἄνθη καὶ καρπούς. Ὅσάκις εἰς ἕν χωράφιον ὑπάρχουσι δένδρα, βλέπομεν τὴν σπορὰν προκόπτουσαν μὲν καὶ ἀμυαίαν παντοῦ, ὅπου αἱ εὐεργετικαὶ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες τὴν ζωογονοῦσιν, ἀσθενῆ δὲ καὶ ἀθλίαν καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν τῶν δένδρων, ἅτινα διὰ τῶν φύλλων των σκιάζουσι τὰ ὑπ' αὐτὰ φυτὰ, καὶ τὰ στεροῦσι τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ἀπαραλλάκτως καὶ ὁ ἀνθρωπος, ὅσάκις διὰ μακροῦ στερηθῇ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, καθίσταται ὠχρόλευκος καὶ χάνει τὴν ἀνθηρὰν ἐκείνην χροιάν, ἥτις εἶνε τὸ σύμβολον τῆς εὐεξίας· αἱ σάρκες του γίνονται μαλθακαὶ, τὸ δέρμα του χαλαροῦται καὶ λαμβάνει ὑγρότητα ψυχράν. Ἐὰν δὲ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ ἢ στέρησις τοῦ φωτός, μαραινεται ὁ ἀνθρωπος κατ' ὀλίγον, ἐξασθενεῖ καὶ ἀποθνήσκει ἐπὶ τέλους φθισικός· τοιαῦτα θλιβερὰ παραδείγματα παρατηροῦνται πάμπολλα εἰς τὰς σκοτεινὰς φυλα-